

Handelsskoler, hvert Aar samler et ikke ringe Antal Elever uden at kunne give disse en tilnærmelsesvis fyldstgørende Undervisning. Det er fra alle Sider blevet erkendt, at det var ønskeligt, om man kunde hindre saadanne Skolers Fremkomst og fortsatte Trivsel, men man har dog af Skolefrihedshensyn ikke fundet et Paabud om Statskontrol med Undervisningen i Skoler, der ikke modtager Statsstøtte, gennemføreligt.

I denne Forbindelse skal det nævnes, at der fra en Side i Kommissionen er fremsat Ønske om Oprettelsen af et lokalt Tilsyn med Skolerne, i hvilket der tilsikredes baade Kommunen og Handelsmedhjælperne Repræsentation. Ønsket motiveredes ved, at saavel Kommunen som Handelsmedhjælperne havde rimeligt Krav paa at faa Indflydelse paa Skolernes Ledelse, idet begge yder dem Støtte, førstnævnte i Form af direkte Tilskud, sidstnævnte i Form af Skolepenge. Den overvejende Del af Kommissionen har imidlertid, særlig forsaauidt angaar Handelsmedhjælperne, ikke kunnet slutte sig til denne Tanke. Den fremsatte Motivering synes nemlig ikke fuldt overbevisende, da Skolepengene i det overvejende Antal Tilfælde udredes af Principalen. Desuden synes det vanskeligt at fastsætte Regler, hvorved Sættelsen af de lokale Tilsyn ændres, saa længe Handelsforeningerne, som nu, bærer omtrent $\frac{2}{3}$ af Skolernes Udgifter.

B. Driftstilskud til Skolerne, Tilskud til Undervisningsmidler, Elevstipendier m. v.

a) Driftstilskud.

En Betragtning af Handelsskolernes økonomiske Forhold maa nødvendigvis lede til det Resultat, at Skolerne stærkt tiltrænger forøget økonomisk Støtte. Gennem en betydelig Offervillighed fra Handelsstandens Side i Forbindelse med Tilskud fra Stat og Kommune har Skolerne hidtil — om-

end ofte indenfor en meget beskedent Ramme — kunnet udføre en Virksomhed, der efter Omstændighederne har givet et tilfredsstillende Resultat. Men det maa erkendes, at gennemgribende Forbedringer i flere Henseender er paakrævede, om Handelskolen skal naa til at give den Ungdom, der vil gaa Handelsvejen, en fuldt ud tidsvarende teoretisk Uddannelse. Med de Midler, der for Tiden staar til dens Raadighed, vil den ikke være i Stand til at indføre saadanne; tværtimod tør det vistnok siges, at uden yderligere Støtte vil alle Udviklingsmuligheder være udelukkede. De sidste Aars Begivenheder har yderligere forringet dens Kaar. Samtidig med, at det mere end nogen Sinde før gælder om, at Handelsungdommen maa dygtiggøres til paa virkningsfuld Maade at kunne udnytte Erhvervs mulighederne for vort Land, har Dyrtiden lagt sit stærke Tryk paa Skolerne, selv om dette for en Del er blevet afhjulpet ved forøgede Stats-tilskud. Det fra alle Sider i den senere Tid rejste Krav om Lønforbedringer vil endelig, om Handelsskolerne ikke bliver saaledes stillede, at de kan imødekommede, blive skæbnesvangert for Skolerne. Man maa i saa Fald regne med den Mulighed, at adskillige af Lærerne — og ikke mindst de dygtigste af dem — ikke vil finde sig tjent med at undervise paa Handelsskoler, men vil søge andet og bedre lønnet Erhverv. Allerede en isoleret Betragtning af Handelsskolens Forhold fører saaledes til det Resultat, at Staten paa mere virkningsfuld Maade end hidtil sket maa træde hjælpende til. Men dette Resultat bekræftes yderligere, naar man sammenligner Handelsskolernes Stilling med de tekniske Skoler. De tekniske Skoler har i længere Tid og navnlig i de senere Aar i høj Grad haft de bevilgende Myndigheders Øre og har høstet megen Gavn heraf. En større Ligestilling i økonomisk Henseende af de tekniske Skoler og Handelsskolerne, hvis Forhold frembyder saa mange Lighedspunkter, synes rimelig.

Den Lighed, der er tilstede mellem de to Skolearter, leder imidlertid ikke blot til Tanken om en økonomisk Lige-